EDIȚIE ÎN LIMBA ROMÂNĂ

من مشكلات الشباب وكيف عالجها الإسلام

Min mushkilāt ash-shabāb wa-kayfa ʿālajahā al-Islām

PROBLEMELE TINERILOR

Ṣāliḥ ibn Fawzān
al-Fawzān

INSTITUTUL TAWHID
tawhid.ro

Ṣāliḥ ibn Fawzān al-Fawzān

Probleme ale tinerilor și soluțiile Islamului

من مشكلات الشباب وكيف عالجها الإسلام

Min mushkilāt ash-shabāb wa-kayfa ʿālajahā al-Islām

Traducere: Institutul Tawhid

Institutul Tawhid
România · 2026

Titlul original: من مشكلات الشباب وكيف عالجها الإسلام
Ediția I
Traducerea în limba română: Institutul Tawhid. Distribuție gratuită.
Textul arab al citatelor coranice: Tanzil Project (https://tanzil.net), Uthmani 1.1, licență CC BY 3.0.
Ediția-sursă: Min mushkilāt ash-shabāb wa-kayfa ʿālajahā al-Islām. Cu o prefață de dr. ʿAbd Allāh ibn ʿAbd al-Muḥsin al-Turkī, rectorul Universității Islamice Imām Muḥammad ibn Saʿūd. Fără an indicat în exemplarul arab folosit.
Institutul Tawhid · https://www.tawhid.ro

Cuprins

Prefață 1
Introducere 3
1 Rolul tinerilor în viață 4
2 Îndrumările Trimisului către tineri 5
3 Grija pentru tineri 6
4 Problemele tinerilor și cauzele lor 10
5 Remedii folositoare pentru problemele tinerilor 12
6 Tinerii și căsătoria 14
7 Căsătoria de timpuriu și foloasele ei 17
Glosar 22
Bibliografie 23
Indice 24

Prefață

Dr. ʿAbd Allāh ibn ʿAbd al-Muḥsin al-Turkī, rectorul universității

Lauda Îi aparține lui Allah, Stăpânul lumilor, iar binecuvântarea și pacea fie asupra stăpânului profeților și ultimului dintre trimiși. În cele ce urmează:

Politica educațională și cea a mijloacelor de informare din Regatul Arabiei Saudite acordă o grijă deosebită tinerilor, pornind de la înțelegerea conștientă a etapei primejdioase prin care trec, de la adolescență până la vârsta maturității. Le sunt destinate programe atent pregătite, care le tratează problemele, le împlinesc nevoile, îi feresc de orice abatere și îi formează sănătos și temeinic în religie, morală și purtare.

Universitatea este încredințată că misiunea ei nu se mărginește la împlinirea datoriei față de tinerii înscriși la unul dintre institutele ori facultățile sale, ci trebuie să treacă dincolo de băncile de studiu și să ajungă la tinerii musulmani din diferitele părți ale țării noastre, din toate țările islamice și din toate regiunile în care se află fiii Islamului și tinerii săi.

Pentru a le pune la îndemână adevăruri limpezi despre religia cea dreaptă, pentru a încerca să îi îndrume pe calea corectă și pentru a demasca îndoielile pe care dușmanii Islamului le răspândesc în încercări josnice de a-i amăgi pe tinerii noștri și de a-i trage pe căile desfrâului și ale abaterii, pentru a împlini această nobilă misiune și a contribui la îndeplinirea datoriei, universitatea a hotărât să publice această serie de cărți adresate în mod deosebit tinerilor musulmani. Ele folosesc un stil documentat și simplu și o prezentare convingătoare, care arată potrivirea Islamului pentru orice vreme și orice loc, puterea lui de a rezolva problemele omenirii, de a aduce bine întregii umanități și de a răspândi dreptatea și pacea în toate părțile lumii. Totodată, seria pune în lumină unele personalități islamice care s-au străduit pentru Allah așa cum se cuvine și au avut un rol de călăuză în chemarea la Allah, răspândirea Islamului, răspunsul dat potrivnicilor săi,

combaterea pretențiilor lor și lămurirea îndoielilor pe care le ridică. Îl rugăm pe Allah, Cel Preaînalt și Atotputernic, să facă această lucrare folositoare și să împlinească prin ea scopul nădăjduit. El este Cel Care aude și răspunde.

Dr. ʿAbd Allāh ibn ʿAbd al-Muḥsin al-Turkī

Rectorul Universității Islamice Imām Muḥammad ibn Saʿūd

Introducere

Ṣāliḥ al-Fawzān
Directorul Institutului Superior de Magistratură

بسم الله الرحمن الرحيم

În numele lui Allah, Cel Milostiv, Cel Îndurător.

Lauda Îi aparține lui Allah! Îl lăudăm, Îi cerem ajutorul și iertarea și ne căim înaintea Lui. Căutăm ocrotirea lui Allah împotriva răului sufletelor noastre și a faptelor noastre rele. Pe cel pe care Allah îl călăuzește nimeni nu îl poate rătăci, iar pe cel pe care El îl lasă în rătăcire nimeni nu îl poate călăuzi. Mărturisesc că nu există altă divinitate demnă de adorare în afară de Allah, Singur, fără asociat, și mărturisesc că Muḥammad este robul și Trimisul Său. L-a trimis înainte de venirea Ceasului, ca vestitor de bine, prevenitor, chemător la Allah cu îngăduința Lui și făclie luminoasă. El a transmis mesajul, a împlinit îndatorirea încredințată, a sfătuit comunitatea și s-a străduit pentru Allah așa cum se cuvine. Allah să-l binecuvânteze și să trimită pace din belșug asupra lui, asupra familiei, companionilor și celor care îl urmează până în Ziua Judecății!

În cele ce urmează: în această seară vă voi vorbi despre o chestiune care îi privește pe toți musulmanii: tinerii, problemele lor și măsurile care trebuie luate pentru îndrumarea lor. Nu pot să îi acord subiectului întreaga tratare pe care o merită și nici să îl cuprind în întregime. Este doar o încercare prin care încep să vorbesc despre el, după puterile mele, asemenea unei indicații ori unei atenționări. Allah este Cel Care dă izbânda.

1 Rolul tinerilor în viață

Fără îndoială, fraților, tinerii au un rol însemnat în viață. Dacă sunt drepți, își ridică întreaga comunitate și se îngrijesc să își răspândească religia și să cheme la ea, fiindcă Allah le-a dat o putere trupească și intelectuală prin care îi întrec pe cei vârstnici. Cei vârstnici îi întrec prin întâietate, experiențe și pricepere, însă, în general, slăbiciunea trupurilor și a puterilor lor nu le îngăduie să facă ceea ce pot face tinerii puternici.

De aceea, tinerii dintre companioni, Allah Preaînaltul să fie mulțumit de ei, au avut un rol măreț în răspândirea acestei religii, prin înțelegerea religiei lui Allah și prin jihadul pe calea Lui. Așa au fost ʿAbd Allāh ibn ʿAbbās, ʿAbd Allāh ibn ʿUmar, ʿAbd Allāh ibn ʿAmr ibn al-ʿĀṣ, Muʿādh ibn Jabal, Zayd ibn Thābit și alți tineri dintre companioni, care au dobândit din plin cunoașterea folositoare, au păstrat pentru această comunitate moștenirea Profetului ei ﷺ și au transmis-o. Alături de ei s-au aflat conducătorii, precum Khālid ibn al-Walīd, al-Muthannā ibn Ḥāritha al-Shaybānī și alții. Toți alcătuiau o singură comunitate, și-au asumat îndatoririle și au avut un rol însemnat față de religia lor, comunitatea și societatea lor. Urmările acestuia dăinuie până astăzi și vor dăinui, cu îngăduința lui Allah, cât timp va dăinui Islamul.

Tinerii de astăzi sunt moștenitorii lor dacă își fac bine lor înșiși, își cunosc locul și își asumă îndatorirea încredințată. Ei sunt moștenitorii acelor tineri de odinioară. Profetul ﷺ a înștiințat că printre cei șapte pe care Allah îi va adăposti în umbra Sa, în Ziua în care nu va fi altă umbră decât umbra Sa, se află tânărul care a crescut în adorarea lui Allah.

2 Îndrumările Trimisului către tineri

Profetul ﷺ le adresa tinerilor o parte dintre îndrumările sale. El ﷺ i-a spus lui Ibn ʿAbbās: „Băiete, te învăț câteva cuvinte: păzește poruncile lui Allah și El te va păzi; păzește poruncile lui Allah și Îl vei găsi înaintea ta. Dacă ceri, cere-I lui Allah, iar dacă vrei ajutor, cere ajutorul lui Allah!”[1]

El ﷺ i-a spus lui Muʿādh ibn Jabal, care călărea în spatele lui pe un măgar: *„Muʿādh, știi care este dreptul lui Allah asupra robilor și dreptul robilor asupra lui Allah?”* — până la sfârșitul hadithului.

El ﷺ i-a vorbit și lui ʿUmar ibn Abī Salama, fiul soției sale. Pe când acesta era un copil mic și voia să mănânce împreună cu Profetul ﷺ, iar mâna îi umbla prin vas, Profetul ﷺ i-a prins mâna și i-a spus: „Băiete, rostește numele lui Allah, mănâncă cu dreapta și mănâncă din ceea ce este în fața ta!”[2]

Acestea sunt îndrumări prin care Profetul ﷺ sădea în inima copilului asemenea deprinderi mărețe. Ele arată însemnătatea îndrumării tinerilor spre bine și răspunderea celor mari față de ei.

---

1 Al-Tirmidhī, Cartea însușirilor Zilei Învierii, a înduioșării inimilor și a cumpătării (2516); Aḥmad (1/308).

2 Al-Bukhārī, Cartea mâncărurilor (5061); Muslim, Cartea băuturilor (2022); Abū Dāwūd, Cartea mâncărurilor (3777); Ibn Mājah, Cartea mâncărurilor (3267); Aḥmad (4/26); Mālik, Cartea cuprinzătoare (1738); al-Dārimī, Cartea mâncărurilor (2019).

3 Grija pentru tineri

Religia noastră islamică a acordat o grijă deosebită creșterii tinerilor, fiindcă ei sunt bărbații de mâine: ei îi vor urma pe părinții lor, îi vor moșteni și le vor împlini rolul în viață. Printre îndrumările Islamului pentru îngrijirea tinerilor se află următoarele:

În primul rând: alegerea unei soții drepte, care este obârșia copiilor și locul de semănătură în care aceștia cresc. Profetul ﷺ ne-a îndemnat să alegem soția dreaptă și a spus: „Alege-o pe cea credincioasă, să-ți fie mâinile acoperite de țărână!”[3] Dacă Allah îi dăruiește soțului copii de la o soție dreaptă, aceasta îi îndrumă și își împlinește rolul față de ei încă din copilărie. Aceasta face parte din îndrumările Islamului privitoare la tineri.

În al doilea rând: printre îndrumările Islamului pentru nou-născut se află alegerea de către tată a unui nume frumos, încă de la naștere. Numele frumos are un înțeles și o semnificație. Profetul ﷺ l-a îndemnat pe tată să îi aleagă copilului său un nume frumos și să se ferească de numele nerecomandate sau de cele care arată ori cuprind înțelesuri nepotrivite.

În al treilea rând: Islamul i-a îndrumat pe părinți să aducă jertfa de ʿaqīqa pentru copiii lor, adică să sacrifice în numele lor această jertfă. Este o practică recomandată cu tărie și are un efect bun asupra copilului; nu este numai un prilej de a obține carne și de a se bucura. Aceasta arată grija Islamului pentru tineri încă de la începutul creșterii lor.

În al patrulea rând: grija Islamului pentru tineri cuprinde și educarea lor atunci când ajung la vârsta discernământului și încep să înțeleagă. Atunci începe îndrumarea lor către religie. El ﷺ a

3 Al-Bukhārī, Cartea căsătoriei (4802); Muslim, Cartea alăptării (1466); al-Nasāʾī, Cartea căsătoriei (3230); Abū Dāwūd, Cartea căsătoriei (2047); Ibn Mājah, Cartea căsătoriei (1858); Aḥmad (2/428); al-Dārimī, Cartea căsătoriei (2170).

spus: „Porunciți-le copiilor voștri să se roage când au șapte ani, loviți-i pentru [neîmplinirea] ei când au zece ani și despărțiți-i în așternuturi."[4] Aceasta arată că Islamul se îngrijește de tineri și îi îndrumă treptat, de la o vârstă la alta, potrivit puterilor și înțelegerii lor. Profetul ﷺ a mai spus:

„Fiecare copil se naște cu firea înnăscută, iar părinții lui îl fac evreu, creștin sau zoroastrian."[5] Nou-născutul vine pe lume cu această fire înnăscută. Dacă părinții i-o păstrează și o îndrumă spre bine, ea se îndreaptă spre bine, fiindcă este un pământ roditor. Însă dacă părinții se abat în educarea copilului, firea lui se strică și se abate potrivit educației părintelui. Dacă părintele este evreu, creștin ori zoroastrian, copilul crește în acea religie rea și firea lui se strică. Dacă părintele este un musulman drept, păstrează firea pe care Allah a pus-o în acest copil, o dezvoltă, o curățț și o îngrijește.

În al cincilea rând: grija pentru tineri încă de la o vârstă fragedă se vede și în porunca lui Allah Preaînaltul ca fiul să se poarte bine cu părinții săi când amândoi ori unul dintre ei ajung la bătrânețe și să își amintească de educația pe care i-au dat-o când era mic:

4 Abū Dāwūd, Cartea rugăciunii (495); Aḥmad (2/187).

5 Al-Bukhārī, Cartea funeraliilor (1292); Muslim, Cartea hotărârii divine (2658); al-Tirmidhī, Cartea hotărârii divine (2138); Abū Dāwūd, Cartea Sunnei (4714); Aḥmad (2/275); Mālik, Cartea funeraliilor (569).

﴿إِمَّا يَبْلُغَنَّ عِندَكَ ٱلْكِبَرَ أَحَدُهُمَآ أَوْ كِلَاهُمَا فَلَا تَقُل لَّهُمَآ أُفٍّ وَلَا تَنْهَرْهُمَا وَقُل لَّهُمَا قَوْلًا كَرِيمًا وَٱخْفِضْ لَهُمَا جَنَاحَ ٱلذُّلِّ مِنَ ٱلرَّحْمَةِ وَقُل رَّبِّ ٱرْحَمْهُمَا كَمَا رَبَّيَانِى صَغِيرًا﴾

Dacă unul dintre ei sau amândoi ajung la bătrânețe alături de tine, nu le spune nici măcar „Uf!”, nu îi brusca și vorbește-le cu cinste. Coboară pentru ei aripa smereniei, din îndurare, și spune: „Domnul meu, ai milă de ei, așa cum m-au crescut când eram mic!”

Coran 17:23–24[6]

Locul care ne arată dovada din cele două versete este cuvântul Preaînaltului:

﴿كَمَا رَبَّيَانِى صَغِيرًا﴾

Așa cum m-au crescut când eram mic.

Coran 17:24[7]

6 Coranul, 17, versetele 23–24.

7 Coranul, 17, versetul 24.

Creșterea pe care părinții i-o dau copilului lor este un dar și o binefacere față de el, pentru care trebuie să îi răsplătească. Prin educație nu se înțelege numai îngrijirea trupească, adică asigurarea mâncării și a băuturii; dacă se mărginește la acestea, este o creștere asemenea celei a dobitoacelor. Mai însemnată este educația sufletească: păstrarea firii sale sănătoase, îndrumarea ei către bine, sădirea binelui în sufletul lui și creșterea lui în bine. Aceasta este educația folositoare, ale cărei urmări rămân asupra copilului, cresc împreună cu el și îl însoțesc. Îngrijirea numai a trupului îl apropie mai degrabă de stricăciune decât de îndreptare, fiindcă, dacă i se dau din belșug mâncare, băutură și împlinirea poftelor, iar educația corectă este neglijată, aceasta îl îndeamnă să crească asemenea dobitoacelor. Dacă însă primește ambele feluri de educație — îngrijirea trupească, de care este nevoie în limitele rațiunii și ale celor îngăduite, fără risipă, alături de educația sufletească —, acesta este un bine îmbelșugat de care copilul își amintește când înțelege binefacerea părinților săi. Atunci spune, așa cum a poruncit Allah:

﴿رَّبِّ ٱرۡحَمۡهُمَا كَمَا رَبَّيَانِي صَغِيرٗا﴾

Domnul meu, ai milă de ei, așa cum m-au crescut când eram mic!
Coran 17:24[8]

8 Coranul, 17, versetul 24.

4 Problemele tinerilor și cauzele lor

Fraților, printre punctele subiectului despre care dorim să vorbim se află unele probleme ale tinerilor și felul în care trebuie tratate în lumina Islamului. Fără îndoială, Islamul rezolvă toate problemele. Dacă este pus corect în practică, nu rămâne în viață nicio problemă fără rezolvare. Printre acestea se află și problemele tinerilor din vremea noastră, care sunt numeroase.

În primul rând: tinerii sunt expuși acum unor curente primejdioase. Aceasta este una dintre cele mai mari probleme: dacă sunt lăsați în voia lor, aceste curente le strică morala, purtarea și crezul. Sunt multe, felurite și provin din surse diferite. Sunt purtate de mijloacele de informare: radio, televiziune, ziare, reviste și cărți distructive pe care le scot tipografiile, încărcate cu o otravă ucigătoare. Ele ajung în mâinile tinerilor ori ale multor tineri care nu deosebesc ceea ce este dăunător de ceea ce este folositor. Dacă aceste curente scrise, văzute și auzite sunt lăsate să îi răvășească pe tineri, urmările sunt grave.

Multora dintre tinerii de astăzi li s-a schimbat purtarea: au ajuns să imite Apusul ori Răsăritul în îmbrăcăminte, în felul de a-și purta părul și în mișcări, după ceea ce aud și citesc din aceste mijloace, care, de cele mai multe ori, cuprind numeroase lucruri strecurate pentru a-i strica. Mai gravă este schimbarea crezului lor: unii tineri musulmani au devenit atei, comuniști, adepți ai partidului Baʿth sau ai altor idei distructive. Cât timp se grăbesc să primească aceste propagande, care le sunt puse la îndemână cu ușurință, iar mintea lor este goală de altceva și nu au nici protecția, nici cunoașterea prin care să înțeleagă îndoielile strecurate ori propagandele rătăcitoare, primesc ceea ce ajunge la ei, așa cum a spus poetul:

Am cunoscut iubirea pentru ea înainte să cunosc iubirea;
Ea a găsit o inimă goală și s-a statornicit în ea.

Tânărul care primește această propagandă fără să aibă în minte cunoașterea folositoare care i se împotrivește o lasă, fără îndoială, să prindă rădăcini, după care este greu să mai fie smulsă din mintea lui. Aceasta este una dintre problemele tinerilor din vremea noastră.

În al doilea rând: printre cauzele acestei probleme — abaterea în concepție, în morală și în gândire — se află, după mijloacele de informare, călătoria în străinătate. Nu spun toate mijloacele de informare: printre ele există și unele bune, însă sunt puține; cele mai multe sunt dăunătoare. După acestea urmează rolul călătoriei în străinătate. Tânărul pleacă în țările necredincioase, în țări abătute, în care morala s-a pierdut și crezurile s-au stricat, ca să vadă ce se află acolo. Vede libertinajul și ideile stricate, fără să aibă ceea ce i-ar permite să li se împotrivească ori să le dezvăluie falsitatea. Nu are o pregătire îndeajuns de bogată sau nu are deloc o asemenea pregătire, fiind în floarea tinereții. Dacă pleacă în acele țări și se amestecă printre oamenii lor, se înstrăinează repede de religia și de societatea sa musulmană și se întoarce cu mâinile goale. Călătoria în străinătate, în acea străinătate care clocotește de stricăciune, este una dintre cauzele abaterii morale și de crez a tinerilor.

În al treilea rând: printre cauze se află răspândirea neștiinței: mulți tineri nu își cunosc religia, fiindcă nu au primit din religia lor și din științele ei protecția îndestulătoare prin care să recunoască răul și binele, ceea ce este dăunător și ceea ce este folositor și să deosebească lucrul îngăduit de cel interzis.

Din aceste cauze și din altele, curentele distructive i-au influențat adânc pe tineri. Urmările s-au văzut asupra lor, relele au crescut, iar primejdia lor s-a întețit.

5 Remedii folositoare pentru problemele tinerilor

Dacă suntem sinceri față de Allah, față de Trimisul Său, față de Cartea Sa, față de conducătorii musulmanilor și față de oamenii de rând dintre ei, tratarea acestei probleme este ușoară și se rezumă la câteva lucruri apropiate și cu putință de împlinit.

Primul lucru: îndreptarea programelor școlare pe care tinerii le studiază, astfel încât acestea să fie umplute cu științe religioase folositoare: cunoașterea crezurilor corecte și a celor îngăduite și interzise în relațiile dintre oameni, în mâncare, băutură, obiceiuri și morală. Inimile lor trebuie să se umple cu o cunoaștere folositoare care, luată ca armă, să îi ajute să deosebească binele de rău și să se împotrivească îndoielilor cu care se confruntă. Așadar, mai întâi se îndreaptă programele școlare și se aleg profesori pricepuți și drepți, care să facă să ajungă în inimile tinerilor rodul acestor programe și al acestor științe folositoare și să le insufle dorința de a le învăța.

Al doilea lucru: întâlnirea tinerilor cu învățații, prin seminare în moschei, în școli și în alte locuri; întâlniri deschise, în care să primească răspunsuri la problemele lor și să le fie lămurită calea. Învățaților le revine o mare răspundere față de tinerii musulmani. Spun însă cu multă amărăciune că acum prăpastia dintre tineri și învățați este mare: cei mai mulți învățați se află într-o parte, iar tinerii în alta, ceea ce a provocat pierderea tinerilor. Până în vremea noastră, cât timp tinerii se întâlneau cu învățații lor, aveau o înțelegere limpede a situației. Când s-au despărțit însă de învățații lor, au apărut aceste mari căderi.

Al treilea lucru: printre mijloacele de tratare a acestei abateri și de împotrivire față de curentele îndreptate împotriva tinerilor

se află oprirea călătoriilor lor în străinătate, în afara unei nevoi presante, cu stabilirea unor reguli și garanții care să îi țină departe de primejdiile călătoriei în țările necredinței. Dacă sunt lăsați să călătorească în starea lor, cu lipsurile pe care le au, situația este foarte primejdioasă.

După părerea mea, dacă aceste lucruri se împlinesc, ele se vor împotrivi curentelor care îi atrag pe tineri:

1. Îndreptarea programelor școlare și alegerea profesorilor drepți.

2. Întâlnirea tinerilor cu învățații lor, prin seminare, prelegeri și alte mijloace.

3. Oprirea acestui exod, adică a plecării lor în străinătate, în afara unei nevoi presante, cu stabilirea unor reguli și garanții care să îi ferească de primejdiile acestor călătorii riscante.

4. Îndreptarea mijloacelor de informare, astfel încât să nu transmită decât ceea ce este bun, folositor și îndreptat spre bine.

6 Tinerii și căsătoria

O altă problemă a tinerilor este îndepărtarea lor de căsătorie. Este o problemă mare, care aduce prejudicii însemnate, pe care numai Allah le cunoaște. Ei invocă unele justificări:

În primul rând: spun că mariajul la o vârstă tânără îi abate de la studiu și de la pregătirea pentru viitor.

În al doilea rând: spun că mariajul la o vârstă tânără îi pune tânărului pe umeri răspunderea întreținerii soției și copiilor.

În al treilea rând, iar aceasta este una dintre cele mai primejdioase cauze ale îndepărtării tinerilor de căsătorie: piedicile puse în calea ei, sub forma cheltuielilor împovărătoare și a risipei, pe care tânărul s-ar putea să nu și le permită. Acestea sunt, după părerea mea, cele mai însemnate cauze ale problemei.

Și tratarea acestei probleme este simplă și cu putință, dacă intenția noastră este sinceră. Mai întâi, tinerilor trebuie să li se arate avantajele, însușirile bune și foloasele căsătoriei, care cântăresc mai greu decât piedicile ori greutățile pe care le-au pomenit. În lumea aceasta nu este lucru fără un lucru potrivnic. Nu spun că mariajul este ușor în toate privințele, că nu are greutăți ori probleme. Are probleme și greutăți, însă are și foloase care le întrec și ajung să le facă uitate. Tinerilor trebuie să le fie explicate foloasele căsătoriei, ca să se convingă și să o dorească.

În primul rând: ea păzește castitatea și îl ajută pe om să își coboare privirea. Acest lucru este arătat de cuvintele Profetului ﷺ: „O, tineri, cine dintre voi are putința să se căsătorească să o facă, fiindcă aceasta îl ajută mai mult să își coboare privirea și îi păzește mai bine castitatea. Cel care nu se poate căsători să postească!”[9]

9 Al-Bukhārī, Cartea căsătoriei (4778); Muslim, Cartea căsătoriei (1400); al-Tirmidhī, Cartea căsătoriei (1081); al-Nasā’ī, Cartea postului (2240); Abū Dāwūd, Cartea căsătoriei (2046); Ibn Mājah, Cartea căsătoriei (1845); Aḥmad (1/378); al-Dārimī, Cartea căsătoriei (2165).

Profetul ﷺ i-a îndrumat astfel pe tineri și i-a pomenit în mod deosebit, fiindcă ei sunt pregătiți pentru căsătorie și au puterea care, dacă este așezată de la început în locul ei sănătos, le folosește. Tânărul trebuie, așadar, să se căsătorească de la o vârstă tânără, de îndată ce are putința. Lauda Îi aparține lui Allah: această putință există, în general, mai ales în vremea noastră, așa că tinerii ori mulți dintre ei nu au scuză pentru părăsirea căsătoriei. Trebuie să le fie arătate foloasele căsătoriei de timpuriu, căci ea păzește mai bine castitatea, iar chestiunea părților intime este foarte primejdioasă:

﴿وَٱلَّذِينَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ حَٰفِظُونَ إِلَّا عَلَىٰٓ أَزْوَٰجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَٰنُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ﴾

Și cei care își păzesc părțile intime, în afară de soțiile lor ori de cele pe care le stăpânesc mâinile lor drepte, căci pentru acestea nu sunt mustrați.

Coran 70:29–30[10]

Căsătoria păzește mai bine castitatea, adică te ferește de o mare primejdie: primejdia legată de părțile intime. Ea păzește castitatea și ajută la coborârea privirii. Când tânărul se căsătorește, ochii lui își găsesc bucuria și nu mai privește într-o parte și în alta și nu râvnește la ceea ce Allah i-a interzis. Allah l-a făcut să se mulțumească prin cele îngăduite, fără cele interzise, și, prin harul Său, l-a făcut să nu aibă nevoie de altcineva în afară de El. Așadar, căsătoria păzește castitatea și ajută la coborârea privirii.

În al doilea rând: prin căsătorie se dobândesc liniștea sufletească și odihna. Allah, Preamăritul și Preaînaltul, spune:

10 Coranul, 70, versetele 29–30.

﴿وَمِنْ ءَايَٰتِهِۦٓ أَنْ خَلَقَ لَكُم مِّنْ أَنفُسِكُمْ أَزْوَٰجًا لِّتَسْكُنُوٓا۟ إِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُم مَّوَدَّةً وَرَحْمَةً﴾

Printre semnele Sale se află faptul că a creat pentru voi, din voi înșivă, soții, ca să găsiți liniște la ele, și a pus între voi dragoste și îndurare.

Coran 30:21[11]

Când tânărul se căsătorește, sufletul i se liniștește, scăpând de tulburare și de neliniște, iar cugetul i se odihnește:

﴿لِّتَسْكُنُوٓا۟ إِلَيْهَا﴾

Ca să găsiți liniște la ele.

Coran 30:21[12]

În loc să fie cu gândurile răvășite, căsătoria lui devine una dintre cauzele liniștii, siguranței și odihnei sale sufletești. De aici urmează multe alte lucruri bune.

11 Coranul, 30, versetul 21.

12 Coranul, 30, versetul 21.

7 Căsătoria de timpuriu și foloasele ei

Printre foloasele căsătoriei de timpuriu se află dobândirea copiilor de care omul se bucură. Allah, Preamăritul și Preaînaltul, spune:

﴿وَٱلَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ أَزْوَٰجِنَا وَذُرِّيَّٰتِنَا قُرَّةَ أَعْيُنٍ﴾

Și cei care spun: „Domnul nostru, dăruiește-ne în soțiile și în urmașii noștri bucurie pentru ochi!”

Coran 25:74[13]

Soțiile și copiii sunt o bucurie pentru ochi. Allah, Preamăritul și Preaînaltul, i-a făgăduit ori l-a înștiințat pe om că mariajul îi aduce bucuria ochilor. Aceasta îl încurajează pe tânăr și îl convinge să se îndrepte spre căsătorie:

﴿هَبْ لَنَا مِنْ أَزْوَٰجِنَا وَذُرِّيَّٰتِنَا قُرَّةَ أَعْيُنٍ﴾

Dăruiește-ne în soțiile și în urmașii noștri bucurie pentru ochi!

Coran 25:74[14]

13 Coranul, 25, versetul 74.

14 Coranul, 25, versetul 74.

De asemenea, Allah, Preamăritul și Preaînaltul, ne-a înștiințat că fiii sunt una dintre cele două părți ale podoabei vieții lumești:

﴿ٱلْمَالُ وَٱلْبَنُونَ زِينَةُ ٱلْحَيَوٰةِ ٱلدُّنْيَا﴾

Averea și fiii sunt podoaba vieții lumești.
Coran 18:46[15]

Copiii împodobesc viața lumească, iar omul caută podoaba. Așa cum caută averea, caută și copiii, fiindcă sunt asemenea averii în faptul că împodobesc viața lumească. Acestea sunt foloasele din această lume. Apoi, în Viața de Apoi, folosul copiilor drepți continuă să ajungă la părinții lor, după cum a spus el ﷺ: „Când moare fiul lui Adam, faptele lui încetează, în afară de trei: cunoaștere de care oamenii se folosesc, milostenie care continuă să aducă răsplată sau un copil drept care face invocații pentru el."[16] Copiii aduc, așadar, mari foloase în timpul vieții și după moarte.

Tot astfel, căsătoria de timpuriu și dobândirea copiilor sporesc comunitatea și societatea islamică. Omului i se cere să contribuie la construirea societății islamice. El ﷺ spune: „Căsătoriți-vă, căci mă voi mândri cu numărul vostru în Ziua Învierii"[17] — ori așa cum a spus el ﷺ.

Căsătoria aduce, așadar, mari foloase, dintre care le-am pomenit pe unele. Dacă aceste avantaje și foloase îi sunt explicate tânărului, problemele pe care și le închipuia drept piedici în calea căsătoriei se micșorează în ochii săi.

Nu poate fi primit argumentul că mariajul de timpuriu îl îndepărtează de dobândirea cunoașterii și de studiu. Adevărul este tocmai dimpotrivă: întrucât căsătoria aduce foloasele pomenite —

15 Coranul, 18, versetul 46.

16 Muslim, Cartea testamentului (1631); al-Tirmidhī, Cartea judecăților (1376); al-Nasāʾī, Cartea testamentelor (3651); Abū Dāwūd, Cartea testamentelor (2880); Ibn Mājah, Introducere (242); Aḥmad (2/372); al-Dārimī, Introducere (559).

17 Al-Nasāʾī, Cartea căsătoriei (3227); Abū Dāwūd, Cartea căsătoriei (2050).

liniște, siguranță sufletească, odihna cugetului și bucuria ochilor —, acestea îl ajută pe student să învețe. Când cugetul i se odihnește, iar gândul i se limpezește de neliniște, aceasta îl ajută să dobândească știință. Necăsătorirea este, în realitate, cea care îl poate despărți de cunoașterea pe care vrea să o dobândească, fiindcă omul cu gândurile tulburate și cu sufletul neliniștit nu poate învăța. Dacă însă se căsătorește, mintea i se liniștește, sufletul i se odihnește și dobândește o casă în care să se adăpostească și o soție care să îi țină tovărășie și să îl ajute, toate acestea îi sprijină învățarea. Căsătoria de timpuriu, dacă Allah o ușurează și dacă este una potrivită, îl ajută pe student să înainteze în dobândirea cunoașterii, nu îl împiedică, așa cum se închipuie. Nici afirmația că mariajul de timpuriu îl împovărează pe tânăr cu întreținerea copiilor, a soției și cu alte cheltuieli nu poate fi primită în acest fel. Căsătoria aduce binecuvântare și bine, fiind ascultare de Allah și de Trimisul Său, iar ascultarea este în întregime un bine. Dacă tânărul se căsătorește împlinind porunca Profetului ﷺ, căutând binele făgăduit și având o intenție sinceră, această căsătorie devine o cauză de bine pentru el. Cele trebuincioase traiului se află în Mâna lui Allah, Preaslăvitul și Preaînaltul:

﴿وَمَا مِن دَآبَّةٍ فِى ٱلْأَرْضِ إِلَّا عَلَى ٱللَّهِ رِزْقُهَا﴾

Nu este nicio făptură pe pământ fără ca Allah să Se îngrijească de hrana ei.

Coran 11:6[18]

Cel Care ți-a ușurat căsătoria îți va ușura dobândirea celor trebuincioase pentru tine și pentru copiii tăi:

18 Coranul, 11, versetul 6.

﴿نَّحْنُ نَرْزُقُكُمْ وَإِيَّاهُمْ﴾

Noi vă dăm cele trebuincioase vouă și lor.
Coran 6:151[19]

Căsătoria nu îl împovărează pe tânăr peste puterile sale, așa cum își închipuie, fiindcă aduce bine și binecuvântare. Căsătoria este rânduiala lui Allah, Preamăritul și Preaînaltul, pentru oameni, de care au nevoie. Nu este o nălucă înspăimântătoare, ci o poartă a binelui pentru cel cu intenție dreaptă. Cât despre piedicile puse în calea căsătoriei, pe care ei le invocă, acestea provin din purtarea rea a oamenilor. Căsătoria în sine nu cere asemenea lucruri: de pildă, un mahr uriaș, petreceri peste măsura cerută și alte cheltuieli pentru care Allah nu a trimis nicio împuternicire. Ceea ce se cere în căsătorie este ușurarea ei. Oamenilor trebuie să li se arate că obstacolele pe care le-au pus în calea căsătoriei le aduc rău fiilor și fiicelor lor și nu sunt în folosul acestora. Ele trebuie tratate cu grijă până când sunt înlăturate din calea căsătoriei, iar aceasta își recapătă ușurința, pentru a-și împlini rolul în viață.
Îi cerem lui Allah, Preamăritul și Preaînaltul, să ne dăruiască tuturor izbândă și călăuzire, să îndrepte starea musulmanilor și a tinerilor musulmani și să le redea musulmanilor locul și cinstea lor. Așa cum Allah, Preamăritul și Preaînaltul, le-a dăruit cinstea la început, Îl rugăm să le-o redea și să le îndrepte starea:

﴿وَلِلَّهِ ٱلْعِزَّةُ وَلِرَسُولِهِۦ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَلَٰكِنَّ ٱلْمُنَٰفِقِينَ لَا يَعْلَمُونَ﴾

Cinstea Îi aparține lui Allah, Trimisului Său și dreptcredincioșilor, însă ipocriții nu știu.
Coran 63:8[20]

19 Coranul, 6, versetul 151.
20 Coranul, 63, versetul 8.

Îi cerem lui Allah, Preamăritul și Preaînaltul, să le dea înțelegere limpede în religia lor și să îi ferească de răul dușmanilor lor. Allah să trimită binecuvântări și pace asupra Profetului nostru Muḥammad, asupra familiei și tuturor companionilor săi. Lauda Îi aparține lui Allah, Stăpânul lumilor!

Glosar

fiṭra فطرة
Firea înnăscută cu care Allah îl creează pe om; autorul arată răspunderea părinților pentru păstrarea și îndrumarea ei.

ʿaqīqa عقيقة
Jertfa adusă pentru copil după naștere, pomenită în text printre îndrumările privitoare la creșterea lui.

mahr مهر
Darul de căsătorie datorat de soț soției.

vârsta discernământului سن التمييز
Etapa în care copilul începe să înțeleagă și să deosebească lucrurile, iar educarea lui religioasă înaintează potrivit puterilor sale.

Bibliografie

1. Coranul.
2. Al-Bukhārī, Muḥammad ibn Ismāʿīl. Al-Ṣaḥīḥ.
3. Muslim ibn al-Ḥajjāj. Al-Ṣaḥīḥ.
4. Al-Tirmidhī. Al-Sunan.
5. Al-Nasāʾī. Al-Sunan.
6. Abū Dāwūd. Al-Sunan.
7. Ibn Mājah. Al-Sunan.
8. Aḥmad ibn Ḥanbal. Al-Musnad.
9. Al-Dārimī. Al-Sunan.
10. Mālik ibn Anas. Al-Muwaṭṭaʾ.

Indice

căsătorie	14, 15, 16, 17, 19, 20
copii	6
crez	11
educație	9
firea înnăscută	7
învățați	12
mahr	20
mijloacele de informare	10, 11
părinți	6
profesori	12
tineri	4, 6, 7, 8, 10, 11, 12, 13, 15

Cules cu Libertinus Serif și Amiri. Institutul Tawhid.

Min mushkilāt ash-shabāb wa-kayfa ʿālajahā al-Islām

PROBLEMELE TINERILOR

Șāliḥ al-Fawzān explică rolul tinerilor, răspunderea părinților și a profesorilor și apropierea de învățați. Ultima parte tratează căsătoria, foloasele ei și înlăturarea cheltuielilor care o îngreunează.

Autor: Șāliḥ ibn Fawzān al-Fawzān

Traducere în limba română

Institutul Tawhid

INSTITUTUL TAWHID

tawhid.ro